

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2011. gada 31. martā*

Lieta C-546/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Varhoven administrativen sad* (Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 20. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 23. decembrī, tiesvedībā

Aurubis Bulgaria AD

pret

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna, agrāk — *Nachalnik na Mitnitsa Sofia*.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kassel*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un Ē. Levits (referents),

* Tiesvedības valoda — bulgāru.

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 19. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Aurubis Baltaria AD* vārdā — L. Rīsmans [*L. Ruessmann*], advokāts, un
S. Jordanova [*S. Yordanova*], advokāte,

— *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*, agrāk — *Nachalnik na Mitnitsa Sofia*, vārdā —
T. Popgeorgijeva [*T. Popgeorgieva*] un S. Valkova, advokātes,

— Eiropas Komisijas vārdā — B. R. Kilmans [*B.-R. Killmann*] un S. Petrova, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez
ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 201. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu, skatot tos kopā ar 214. pantu, 222. panta 1. punkta

a) apakšpunktu un 232. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”).

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā *Aurubis Bulgaria AD* (turpmāk tekstā — “*Aurubis*”) pret *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*, agrāk — *Nachalnik na Mitnitsa Sofia* (Sofijas muitas direktors, turpmāk tekstā — “*Nachalnik*”) par procentu summu no papildu parāda, kas minētajai sabiedrībai konstatēts kā pievienotās vērtības nodokļa parāds (turpmāk tekstā — “PVN”), kā arī par datumu, no kura šie procenti ir jāaprēķina.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Muitas kodeksa 201. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā ir noteikts:

“1. Ievedmuitas parāds rodas:

- a) laižot brīvā apgrozībā ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces,

vai

[...]

2. Muitas parāds rodas attiecīgās muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.”

4. Muitas kodeksa 214. panta 3. punktā ir noteikts:

“Ar Komitejas procedūru noteiktos apstākļos [un] noteiktā kārtībā piemēro kompensācijas procentus, lai novērstu nepamatotu finansiālu priekšrocību iegūšanu, novilcinot brīdī, kad rodas vai tiek ieģrāmatots muitas parāds.”

5. Muitas kodeksa 222. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts:

“Nodokļa summa, kas darīta zināma saskaņā ar 221. pantu, parādniekam ir jāsamaksā šādos termiņos:

a) ja persona nav tiesīga saņemt nevienu no 224.–229. pantā noteiktajiem maksāšanas atvieglojumiem, maksājums ir jāizdara noteiktajā termiņā.

Neskarot 244. panta otro daļu, termiņš nedrīkst pārsniegt desmit dienas pēc maksājamās muitas nodokļa summas paziņošanas parādniekam, bet iegrāmatojumu apkopošanas gadījumā saskaņā ar 218. panta 1. punkta otro daļu to nosaka tā, lai parādniekam nebūtu iespējams saņemt ilgāku termiņu nekā tad, ja viņam būtu atļauts atlikt maksājumu.”

6 Muitas kodeksa 232. pantā ir noteikts:

“1. Ja muitas nodokļa parāda summa noliktajā termiņā nav samaksāta:

[...]

b) papildus muitas nodokļa summai prasa nokavējuma procentus. Nokavējuma procentu likme var būt augstāka nekā kredīta procentu likme. Bet tā nedrīkst būt zemāka par šo likmi.

2. Muitas dienesti var neiekasēt nokavējuma procentus:

[...]

c) ja nodoklis samaksāts piecu dienu laikā pēc noteiktā maksāšanas termiņa beigām.

[...]"

- 7 Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.) un kas grozīta ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.; turpmāk tekstā — "īstenošanas regula"), 519. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja rodas muitas parāds par kompensācijas produktiem vai ievadprecēm ievēšanā pārstrādei vai pagaidu ievēšanā, maksā kompensācijas procentus par ievadmuitas nodokļa apjomu aptvertajā laikposmā."

- 8 Saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu PVN uzliek preču importam.
- 9 Attiecībā uz maksājamo PVN, importējot preces, Direktīvas 2006/112 211. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus par maksājumu veikšanu attiecībā uz preču importu.

Valsts tiesības

- ¹⁰ Likuma par pievienotās vērtības nodokli (*Zakon za danak varhu dobavenata stoynost*, DV Nr. 63, 2006. gada 4. augusts), ar grozījumiem (DV Nr. 52, 2007. gada 29. jūnijs; turpmāk tekstā — “Likums par PVN”), 59. panta 2. punktā ir noteikts:

“Ja saskaņā ar muitas noteikumiem ir radies pienākums maksāt procentus par muitas nodokļiem, kas radušies no muitas parāda, rodas arī pienākums maksāt procentus par neiekasēto nodokli.”

- ¹¹ Likuma par PVN 60. pantā ar nosaukumu “Ievedmuitas nodokļa maksāšana” ir noteikts:

“1) Muitas iestāžu iekasētais nodoklis tiek iegrāmatots Republikas budžetā tādā veidā un termiņos, kādi ir paredzēti muitas nodokļu iekasēšanai.

2) Nodokļu iestādes un muitas iestādes nevar nodokļus, ko muitas iestādes ir iekasējušas, ievadot precī valsts teritorijā, ieskaitīt par citiem prasījumiem.”

Tiesvedības rašanās fakti un prejudiciālie jautājumi

- 12 Laikā no 2007. gada 6. līdz 30. novembrim *Aurubis* importēja Maķedonijas izcelsmes vara koncentrātu. Šīs preces tika “laistas brīvā apgrozībā”.
- 13 Muitas deklarācijas tika aizpildītas, pamatojoties uz provizorisku cenu, kas bija norādīta pārdevēja rēķinā un noteikta, ievērojot pārdevēja un *Aurubis* noslēgtajā tirdzniecības līgumā paredzēto cenu noteikšanas metodi.
- 14 Preču galīgā cena tika noteikta 2008. gada 18. februāra galīgajā rēķinā.
- 15 2008. gada 20. jūnijā *Aurubis* pēc savas iniciatīvas, pamatojoties uz Muitas kodeksa 78. panta 1. punktu, nosūtīja muitas iestādēm vēstuli, informējuma tās, ka piegādātājs par importētajām precēm ir izsniedzis galīgo rēķinu, un aicinādama šīs iestādes rīkoties savu likumisko kompetenču ietvaros, ja tās uzskata, ka ir nepieciešama vēlāka muitas vērtības grozīšana.
- 16 2008. gada 15. jūlijā *Nachalnik* pieņēma lēmumu, kurā tika konstatēts PVN papildu parāds valstij BGN 113 822,82 apmērā, kas ir maksājams kopā ar likumiskajiem procentiem no muitas parāda rašanās datuma (turpmāk tekstā — “2008. gada lēmums”). Šis lēmums *Aurubis* tika paziņots 2008. gada 16. jūlijā, un tajā bija noteikts septiņu dienu maksājuma termiņš.

- 17 2008. gada lēmumā noteikto PVN parādu *Aurubis* samaksāja saskaņā ar 2008. gada 23. jūlija maksājuma uzdevumu. Šis parāds tika iegrāmatots 2008. gada 24. jūlijā.
- 18 Iebildama pret pienākumu maksāt 2008. gada lēmumā noteiktos nokavējuma procentus, *Aurubis* vērsās *Administrativen sad Sofia-Grad* (Sofijas pilsētas administratīvā tiesa), un tā ar 2009. gada 19. marta lēmumu apstiprināja 2008. gada lēmumu.
- 19 2009. gada 3. aprīlī *Aurubis*, apstrīdējama iepriekš minētā sprieduma likumību, iesniedza kasācijas sūdzību *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa).
- 20 Pamatodamies uz Muitas kodeksa 201. un 214. pantu, *Nachalnik* uzskata, ka nokavējuma procenti par muitas parādu un vēlāk samaksātu PVN ir jāmaksā no datuma, kad preces ir “laistas brīvā apgrozībā”. Savukārt *Aurubis* uzskata, ka nokavējuma procenti ir jāmaksā tikai no vēlāka datuma, proti, no datuma, kad pēc muitas parāda iegrāmatošanas un tā paziņošanas parādniekam beidzas vēlāk iegrāmatotā parāda maksājuma termiņš.
- 21 Šādos apstākļos *Varhoven administrativen sad* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai valstu tiesām [Regulas Nr. 2913/92] 232. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes nokavējuma procentus par papildu muitas nodokļa summu drīkst prasīt tikai par laikposmu, kas seko iegrāmatošanai, paziņojumam muitas parādniekam un termiņa beigām, ko muitas iestāde ir noteikusi

papildu muitas parāda samaksāšanai atbilstoši minētās regulas 222. panta 1. punkta a) apakšpunktam?

- 2) Ja [Regula Nr. 2454/93] neietver atbilstošas normas, vai tad [Regulas Nr. 2913/92] 214. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes nedrīkst prasīt kompensācijas procentus par laikposmu no sākotnējās muitas deklarācijas iesniegšanas datuma līdz vēlākas ieogrāmatošanas datumam?

- 3) Vai [Regulas Nr. 2913/92] un [Regulas Nr. 2454/93] normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja nav atbilstoša valsts tiesiskā regulējuma, kas vēlākas ieogrāmatošanas gadījumā tieši paredzētu muitas nodokļu palielināšanu vai citu valsts sankciju tādās summas apmērā, kas tiktu iekasēta kā nokavējuma procenti par laikposmu no muitas parāda rašanās datuma līdz vēlākas ieogrāmatošanas datumam, Kopienas tiesības neatļauj valsts tiesām izdarīt šādu palielināšanu vai noteikt šādu sankciju?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- ²² Tā kā pamata lieta attiecas uz maksājamajiem nokavējuma procentiem par papildu PVN parādu, vispirms ir jāizvērtē lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas attiecas uz Savienības muitas tiesību normu interpretāciju, pieņemamība.

23 Tik tiešām, minētās normas šai prāvai ir piemērojamas tikai saskaņā ar Bulgārijas tiesību normām, it īpaši Likuma par PVN 59. panta 2. punktu un 60. panta 1. punktu, kuros ir atsauce uz muitas tiesībām, attiecīgi paredzot, ka, ja saskaņā ar muitas noteikumiem ir radies pienākums maksāt procentus par muitas nodokļiem, kas radušies no muitas parāda, rodas arī pienākums maksāt procentus par nesamaksāto PVN un ka šis nodoklis tiek ieģrāmatots tādā veidā un termiņos, kādi ir paredzēti muitas nodokļu iekasēšanai.

24 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesai ir kompetence atbildēt uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem arī tad, kad pamata lietas faktiskie apstākļi neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, ja valsts tiesiskajā regulējumā risinājums tādām situācijām, kas nav paredzētas Savienības tiesībās, atbilst šajās tiesībās paredzētajam risinājumam. Saskaņā ar Tiesas judikatūru Savienības tiesību sistēma ir acīmredzami ieinteresēta, lai katra Savienības tiesību norma neatkarīgi no tā, ar kādiem priekšnosacījumiem to būtu paredzēts piemērot, tiktu interpretēta vienveidīgi, lai tādējādi novērstu interpretācijas atšķirības nākotnē (šajā ziņā it īpaši skat. 1997. gada 17. jūlija spriedumu lietā C-130/95 *Giloy, Recueil*, I-4291. lpp., 19.–28. punkts; 2001. gada 11. oktobra spriedumu lietā C-267/99 *Adam, Recueil*, I-7467. lpp., 23.–29. punkts; 2002. gada 15. janvāra spriedumu lietā C-43/00 *Andersen og Jensen, Recueil*, I-379. lpp., 15.–19. punkts, un 2006. gada 16. marta spriedumu lietā C-3/04 *Poseidon Chartering*, Krājums, I-2505. lpp., 14.–19. punkts, kā arī 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā C-205/09 *Eredics* un *Sápi*, Krājums, I-10231. lpp., 33. punkts).

25 Šādos apstākļos lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par pieņemamu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

26. Iesniedzējtiesa ar savu pirmo jautājumu būtībā vaicā, vai Muitas kodeksa 232. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nokavējuma procenti par piedzenamo muitas nodokļu summu saskaņā ar šo noteikumu ir iekasējami tikai par laikposmu pēc minētās summas maksājuma termiņa beigām.
27. Šajā ziņā jākonstatē, ka saskaņā ar paša Muitas kodeksa 232. panta 1. panta b) apakšpunkta formulējumu papildus muitas nodokļa summai prasa nokavējuma procentus, “ja muitas nodokļa parāda summa noliktajā termiņā nav samaksāta”.
28. Līdz ar to nokavējuma procenti tiek iekasēti ar nosacījumu, ka noteiktajā termiņā nav samaksāta muitas nodokļu summa, un šādu iekasēšanu nevar veikt, ja muitas maksājuma parādnieks parādu ir samaksājis viņam atvēlētajā termiņā.
29. Tātad nokavējuma procentu mērķis ir mazināt sekas, kas izriet no maksājuma termiņa nokavējuma, un it īpaši novērst, ka muitas maksājuma parādnieks nepamatoti gūtu priekšrocību no fakta, ka parāda summa paliek viņa rīcībā ilgāk par tās samaksas termiņu. Tieši šādā skatījumā Muitas kodeksa 232. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka nokavējuma procentu likme nevar būt mazāka par kredītprocentu likmi.

- 30 Šādu burtisku un teleoloģisku interpretāciju apstiprina Muitas kodeksa 232. panta uzbūve tādējādi, ka minētā panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka muitas die- nesti var neiekasēt nokavējuma procentus, ja nodoklis samaksāts piecu dienu laikā pēc noteiktā maksājuma termiņa beigām.
- 31 Tā kā muitas parāda samaksāšana piecu dienu laikā pēc maksājuma termiņa dod muitas iestādēm tiesības atteikties no nokavējuma procentu iekasēšanas, tad noka- vējuma procentu aprēķināšanas sākuma datumam katrā ziņā ir jābūt šim maksājuma termiņam.
- 32 Tāpēc saskaņā ar Muitas kodeksa 232. panta 1. punkta b) apakšpunktu nokavējuma procentus var iekasēt tikai par laikposmu pēc muitas parāda maksājuma termiņa bei- gām, jo minētā panta uzdevums nav ne novērst muitas iestāžu ciestos finanšu zaudē- jumus, ne kompensēt komersantu priekšrocības, kas viņu rīcības dēļ izriet no kavēju- miem attiecībā uz muitas parāda ieģrāmatošanu šī kodeksa izpratnē, kā arī attiecībā uz maksājuma summas vai tās parādnieka noteikšanu.
- 33 Ja muitas parāds rodas, pamatojoties uz Muitas kodeksa 202.–205., 210., 211. un 220. pantu, kas visi attiecas uz situācijām, kurās attiecīgais komersants nav ievērojis Savienības muitas tiesisko regulējumu, ne Muitas kodeksā, ne tā īstenošanas regulā nav paredzēti īpaši pasākumi, kā, piemēram, muitas nodokļa palielināšana par tādu summu, kas atbilst nokavējuma procentiem, kuri būtu bijuši jāmaksā par laikpos- mu no muitas parāda rašanās līdz tā ieģrāmatošanai vai no datuma, kad sākotnēji ieģrāmatotais parāds ir jāmaksā, līdz šī parāda vēlākai ieģrāmatošanai (šajā ziņā skat. 2003. gada 16. jūlija spriedumu lietā *C-91/02 Hannl-Hofstetter, Recueil*, I-12077. lpp., 19. un 23. punkts).

- 34 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 232. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nokavējuma procenti par piedzenamo muitas nodokļu summu saskaņā ar šo noteikumu ir iekasējami tikai par laikposmu pēc minētās summas maksājuma termiņa beigām.

Par otro jautājumu

- 35 Iesniedzējtiesa ar savu otro jautājumu būtībā vaicā, vai, tā kā īstenošanas regulā nav atbilstošu noteikumu, Muitas kodeksa 214. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes, pamatojoties uz šo noteikumu, nedrīkst prasīt muitas maksājuma pārādniekam kompensācijas procentus par laikposmu no sākotnējās muitas deklarācijas datuma līdz vēlākas iegrāmatošanas datumam.
- 36 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Muitas kodeksa 214. panta 3. punktā ir skaidri paredzēts, ka kompensācijas procentus piemēro “ar Komitejas procedūru noteiktos apstākļos [un] noteiktā kārtībā”.
- 37 Saskaņā ar īstenošanas regulas 519. panta 1. punktu kompensācijas procentus maksā tikai tad, ja rodas muitas parāds par kompensācijas produktiem vai ievadprecēm ievēšanā pārstrādei vai pagaidu ievēšanā.

- 38 Tādēļ muitas administrācija nevar pamatoties uz Muitas kodeksa 214. panta 3. punktu, lai citu muitas procedūru ietvaros piemērotu kompensācijas procentus.
- 39 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka, tā kā īstenošanas regulā nav atbilstošu noteikumu, Muitas kodeksa 214. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes, pamatojoties uz šo noteikumu, nedrīkst prasīt muitas maksājuma parādniekam kompensācijas procentus par laikposmu no sākotnējās muitas deklarācijas datuma līdz vēlākas iegrāmatošanas datumam.

Par trešo jautājumu

- 40 Iesniedzējtiesa ar šo jautājumu būtībā vaicā, vai Savienības tiesības pieļauj, ka valsts iestādes par muitas noteikumu pārkāpumu piemēro sodu, kas nav skaidri paredzēts valsts tiesību aktos.
- 41 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem Tiesa ir precizējusi, ka, tā kā Savienības tiesību akti šajā jomā nav saskaņoti, dalībvalstīm ir kompetence izvēlēties sankcijas, kuras tām šķiet piemērotas. Tomēr tām šī kompetence ir jāīsteno, ievērojot Savienības tiesības un šo tiesību vispārīgos principus (skat.

2000. gada 7. decembra spriedumu lietā *C-213/99 de Andrade, Recueil*, I-11083. lpp., 20. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Hannl-Hofstetter*, 18. punkts).

- 42 Viens no šādiem principiem ir likumpārkāpumu un sodu likumības princips (skat. 2007. gada 3. maija spriedumu lietā *C-303/05 Advocaten voor de Wereld*, Krājums, I-3633. lpp., 46. punkts) Šis princips nozīmē, ka likumā ir skaidri jādefinē pārkāpumi un par tiem paredzētie sodi. Šis nosacījums ir izpildīts tad, ja attiecīgā persona no atbilstošās normas formulējuma, un vajadzības gadījumā izmantojot tiesu sniegto normas interpretāciju, var uzzināt, par kādām darbībām vai bezdarbību tai iestāties kriminālatbildība (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Advocaten voor de Wereld*, 50. punkts, un 2008. gada 22. maija spriedumu lietā *C-266/06 P Evonik Degussa/Komisija*, 39. punkts).
- 43 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Savienības tiesību vispārīgie principi, un it īpaši likumpārkāpumu un sodu likumības princips, neļauj valsts iestādēm par muitas noteikumu pārkāpumu piemērot sodu, kas nav skaidri noteikts valsts tiesību aktos.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 232. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nokavējuma procenti par piedzenamo muitas nodokļu summu saskaņā ar šo noteikumu ir iekasējami tikai par laikposmu pēc minētās summas maksājuma termiņa beigām;**

- 2) **tā kā Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 un kas grozīta ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, nav atbilstošu noteikumu, 214. panta 3. punkts Regulā Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 1791/2006, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes, pamatojoties uz šo noteikumu, nedrīkst prasīt muitas maksājuma parādniekam kompensācijas procentus par laikposmu no sākotnējās muitas deklarācijas datuma līdz vēlākas iegrāmatošanas datumam;**

- 3) **Savienības tiesību vispārīgie principi, un it īpaši likumpārkāpumu un sodu likumības princips, neļauj valsts iestādēm par muitas noteikumu pārkāpumu piemērot sodu, kas nav skaidri noteikts valsts tiesību aktos.**

[Paraksti]